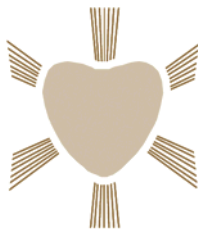

SRDÍČKO

ročník XVI.
26. 2. 2012

1

PODIVUHODNÁ BOŽÍ ZNAMENÍ

Příprava stavby kostela na Lesné je spojena s mnoha podivuhodnými zásahy Boží Prozřetelnosti, které nás utvrzují v tom, že jsme na dobré cestě a že nemáme malomyslnět, když se táhne už dvě desítky let. S trochou nadsázky říkávám, že je to milion malých a velkých kroků, které musíme učinit, než bude kostel postaven. O některých Božích znameních vám budu vyprávět.

Kdy jsem před šesti lety nastoupil do farnosti, byla stavba Duchovního centra pořízena hlavně z darů obětavých farníků. Přesto to nestačilo a byla zatížena dluhem 5,5 milionu korun. Jak dluh splatit? Farníci byly už značně finančně vyčerpaní. Samozřejmě jsme obešli různé firmy, které na Lesné podnikají, ale výsledek byl velmi slabý. Napadlo mě poprosit všechny duchovní správce v diecézi o jednu nedělní sbírku. Vždyť přece stavba kostela by měla být záležitostí solidarity celé diecéze, nebo aspoň brněnských farností. Věřící z Lesné přece celá léta navštěvovali i jejich kostely a díky i jejich příspěvkům se dařilo tyto kostely udržovat a opravovat. Postavit nový kostel přece nemůže být záležitostí jen kroužku nějakých nadšenců. Je to úkol, který přesahuje jejich možnosti a síly... To se mi honilo hlavou...

Napsal jsem tedy prosebný dopis asi dvěma stovkám farářů, kteří spravují cel-

kem 449 farností naší diecéze. Asi desetina farností nás podpořila, některé v průběhu let i opakovaně. Zvláště někteří kněží, kteří dostali odškodnění za pobyt v kriminále nebo u PTP, nám darovali i větší částky. Avšak devadesát procent farářů přešlo naši prosbu taktickým mlčením. Byli i takoví, kteří se nám víceméně vysmáli. Zvláště jeden mladší kněz mi napsal, že se nad naši prosbou upřímně pobavil, že on sám přišel do farnosti, kde musí mnoho opravovat a že mu nikdo nic nedá (jak se později ukázalo, opravil v následujících letech kostel i faru z několikamilionové dotace od obce a kraje). Říkal jsem si: když jsou takoví chudáci a my po nich chceme jednu nedělní sbírku, bylo by fér, kdybychom jim my sami darovali jednu naši sbírku. Několik týdnů jsem přemýšlel, zda to máme udělat (nechtěl jsem svého spolubratra příliš zahanbit). Konečně jsem se rozhodl mu sbírku přivést. Tehdy to bylo asi 7 800 korun. – Hned přišla Boží odpověď: **ten den** ráno mi náš pan kostelník říkal, že má zajet do svého rodiště, kde jeden starý kněz nám chce darovat nějaký příspěvek. Shodli jsme se na tom, že by bylo velmi pěkné, kdyby mohl přivést deset tisíc (naš dar bychom hned dostali zpět). Pan kostelník přivezl dvacet tisíc. – „Dej, a bude ti dáno...“

Před dvěma lety chodilo u nás po sídlišti 53 koledníků. Po mši sv. v neděli jsme jim

chtěli veřejně poděkovat, přečíst jejich jména a dát jim malou pozornost. Pastorační asistentka navrhla, abychom jim koupili nějakou lepší čokoládu. Trochu jsem zaváhal. Peníze se vybírají pro Charitu a farnost z nich nemá nic, naopak: 53 čokolád bude znamenat výdaj kolem tisíce korun... Po několika vteřinách jsem souhlasil. – **Druhý den** přišel dopis od jedněch starých manželů z Čech, že vidí, jak je důležité postavit na ateistickém sídlišti kostel, a proto nám posílají sto tisíc. – „Dostanete stokrát víc...“

Před časem jsme pozvali na mši sv. a následující besedu našeho světicího biskupa Mons. Petra Esterku z Ameriky. Je pověřen pastorační péčí o české katolíky na celém světě a byl mým nadřízeným v době mého působení mezi krajany v Německu. Jednou za rok přiletí na pár týdnů do staré vlasti.

Několik dnů před jeho návštěvou mě napadlo, že bychom mu měli dát nějaký příspěvek na jeho letenku. V Americe si každá farnost musí vydržovat svého kněze sama a kdoví, jaké jsou jeho možnosti, i když je biskupem.

Pak mě napadlo dát mu, pokud nějaké máme, rovnou dolary z naší sbírky valut. V r. 2006 jsme totiž zahájili sbírku zrušených peněz. Původně to bylo ze zemí, které mají euro, ale lidé nám posílají vše možné,

Stavba kostela na Lesné je plánována v sousedství Duchovního centra, které zde stojí od roku 2004.

např. i různé exotické měny nebo staré neplatné peníze. Vše ještě můžeme vyměnit nebo využít pro sběratele. Od stovek subjektů – farností i jednotlivců – jsme nasbírali odhadem 700kg mincí a bankovek a získali jsme za ně asi milion korun. Práci, která je s tím spojená, si těžko kdo umí představit... Nejvíc bývá slovenských korun, šilinků, marek, lir..., dolarů přichází poměrně málo.

Zjistil jsem, že máme rovných 350 dolarů, které jsme nasbírali za několik let a dosud jsme je nevyměnili. Zajímavé bylo jejich složení: 150 bylo z těch, které lidé zřejmě neudali v obchodě, protože to byly drobné bankovky většinou potrhané, polité, popsané... Z toho se vymykaly dvě stodolarové bankovky, divně zkrabacené, podezřelé... Jedné paní jsme je půjčili na cestu do Izraele, kde ji s tím vyhodili... Možná byly falešné.

Nechám otce biskupa, aby si vybral: buďto si vezme ty dolary, nebo mu dáme adekvátní částku v korunách.

Několik hodin po tomto rozhodnutí přišel jeden pán a přinesl nám na kostel čtyřicet tisíc. (Náhoda? – Několikrát za rok se stane, že někdo přinese i větší částku, ale snad jen slepý by zde neviděl souvislost...). Tím to však neskončilo.

Otec biskup se rozhodl vzít si ony dolary. Ty podezřelé zkoumal a prohlásil, že jsou možná jen vyprané, vymění je v bance.

Druhý den jsem navštívil svou rodnou farnost, která mezi prvními nám věnovala ty cizí a neplatné peníze. Už dávno z této farnosti nic nepřišlo. Moje sestra mi předala obálku, že prý nějaká paní ještě doma něco našla a že nám to posílá. Bylo tam 350 dolarů v několika pěkných bankovkách.

Bůh k nám hovoří mnoha různými způsoby a znamenáními. Nejsou vždy až tak silná, jak jsem popsal, ale jsme-li dost pozorní, můžeme je vidět skoro každý den.

P. Pavel Hověz

VÁNOCE VE FARNOSTI BRNO-LESNÁ 2011

Přípravy na Vánoce začaly rozesláním knihy s názvem „Pane, nauč nás modlit se“ všem našim dobrodincům, kterou napsal náš otec Pavel Hověz. Přiložili jsme i přání všeho dobrého do nového roku a poděkování za přízeň a podporu.

Svátek sv. Mikuláše

Svátek sv. Mikuláše jsme oslavili v neděli 4. prosince tradiční Mikulášskou besídkou pro děti, rodiče a prarodiče. V programu nechybělo malování, tvorba vánočních přání, různé soutěžní disciplíny. Novinkou byly hlavolamy a nutno uznat, že měly velký úspěch. Hlavu si lámaly jak děti, tak jejich rodiče.

Následovalo divadélko, které připravila paní Hanáčková a tentokrát to byla pohádka O Sněhurce. Na samém konci pohádky se pak děti dokonce mohly stát její součástí. To mělo veliký ohlas, děti by si jistě hrály dál, ale sv. Mikuláš byl pomalu za dveřmi. Bylo potřeba společně nacvičit básničku, kterou pak sv. Mikuláš všichni zarecitovali. Mikuláš s ní byl nadmíru spokojen a po několika úvodních slovech a povzbuzeních dal pokyn svým andělům, aby děti odměnili za celoroční chování. Celá mikulášská besídka roku 2011 byla opět velmi zdařilá a rozdalo se kolem 70 balíčků. Děti odcházely s dobrým pocitem domů a měly v srdci radost z krásného odpoledne.

Vánoční scénka v Domově pro seniory na Okružní ul. v Brně

Dne 18. prosince 2011 jsme se vydali s Mariánskou družinou s dětmi do Domova pro staré a nemocné lidi, abychom jim přinesli poselství vánoční radosti a pokoje. Vánoční hra, kde vystupovali Josef, Miriam, Alžběta, Sára a anděl, měla název „Miriam“. Mezi scénkami byly koledy a nakonec jsme si všichni zazpívali „Narodil se Kristus Pán“. Pak děti rozdaly lidem perníčky, myšlenky v podobě hvězdiček, kvítek a srdíček, které jsme pro ně vyrobili, jako poselství Vánoc pro povzbuzení a potěšení srdce. Všichni měli velkou radost a děkovali, že jsme mezi ně přišli. Děti a mladí byli také potěšeni, že se duchovně obohatili a že mohli udělat starým lidem radost.

Jesličková pobožnost v Duchovním centru Brno-Lesná 25.12.2011

Na Boží hod vánoční odpoledne v 16 hod. začal program pro děti, rodiče a všechny farníky, kteří měli možnost se poklonit právě narozenému Spasiteli. Nejdříve jsme vyslechli vánoční slovo s příběhem pro povzbuzení, zpívaly se koledy a následovala vánoční scénka našich dětí.

Poté přišel živý obraz, koledy a adorace u jeslíček v podání dětí a mladých, jako díky a prosby na různé úmysly: například za děti, které nemají rodinu, za lidi v nouzi, kteří nemají co jíst a pít a potřebují pomoc. Bylo to moc milé a upřímné. Po krátké adoraci následovalo pozhňání a zpívání koled. Díky Bohu, dětem, mladým lidem a také všem za krásně prožité sváteční odpoledne a radostnou atmosféru. Boží láska je úžasná.

Balíčky pro nemocné na Vánoce 2011

Před Vánoceci napekly cukroví naše farnice a členky farní charity Brno-Lesná a připravily z toho balíčky pro staré, opuštěné a nemocné lidi v Brně-Lesné a okolí. Balíčků bylo 85 a vše se rozdalo, ostatní cukroví jsme poslaly postiženým

dětem do domova na Kociánku, kde děti byly vděčné, že si na ně někdo vzpomněl. Tuto akci ocenil i ředitel ústavu a poslal poděkování do naší farnosti.

Balíčky nemocným a opuštěným rozdávali děti a mladí lidé ze společenství naší farnosti a také věrné pomocnice z farní charity a farnosti. Je to velký apoštolát pro všechny, které navštívili. Děti i mladí měli velkou radost a děkovali, jinak bychom se k těm lidem nedostali. Dobrymi skutky se šíří Boží láska mezi lidmi.

Tříkrálová koleda ve farnosti Brno-Lesná 2.-14. ledna 2012

V pondělí 2. 1. 2012 v 15 hod. jsme se s koledníky vydali na Petrov, kde byla mše svatá, kterou sloužil generální vikář Mons. Mikulášek a mnoho kněží, a při níž dostali pozhňání koledníci na Tříkrálovou sbírku. Už při přivítání nás překvapila pěkná atmosféra, těšit se z tolika královských výsostí, oblečených v kostýmech, nádherný zážitek.

Generální vikář Mons. Mikulášek povzbudil koledníky slovy: „Budete přinášet radostnou zvěst všem lidem, nedejte se znechutit nezdarům a nepochopením, to k tomu patří. Každé dobro stojí námahu,

ale je to záslužné a pro dobro lidí, kteří jsou v nouzi.“

Z farnosti Brno-Lesná koledovalo 12 skupinek bylo to kolem 50 koledníků. Máme velkou radost, že se všichni snažili darovat svůj čas pro lidi v nouzi a uměli se tak obětovat. Při koledování rozdávali medailky, povzbudivé myšlenky v podobě kvítků a srdíček z papíru a hráli na flétnu. Mnozí lidé byli dojatí a měli úžasnou radost ze Tří králů. Věříme a doufáme, že to přinese své požehnání a díky Bohu za tento milostný vánoční čas i čas konání dobra.

Poděkování patří také těm, kteří přispěli svým finančním prostředkem na dobrou věc, která pomůže mnoha lidem v nouzi nebo k překonání obtíží jejich postižení.

*Připravila S. Margita Grobarčíková DKL,
past. asistentka*

VÁNOČNÍ OHLÉDNUTÍ ANEB POJĎME SPOLU DO BETLÉMA V HUSOVICÍCH...

Vánoce roku 2011 zdaleka nepřipomínaly malebné Ladovy obrázky a zasněžená krása zůstala snad na příště, přesto byly krásné v tom všem, co vlastně slavíme – narození Ježíše.

Vzhledem k duchu vánoc, ve kterém je zakotveno myslet na potřebné, se farnost Husovice zachovala přesně podle této vize. Opětovně zde pamatovali na drogově závislé a také pro ně připravili vánoční cukroví. Všem organizátorům i dárcům cukroví patří velké poděkování. Ve vánočním období naši kněží znovu bezprostředně vyjádřili svou sounáležitost s námi farníky osobními přáními u vchodu kostela, kde stojí opravdu pro každého a nikdo z příchozích nebyl opomenut.

Prvního ledna na svátek Matky Boží Panny Marie při mši svaté v Husovicích putovaly děti s bratrem Ignácem do Betléma (nebylo to daleko, šlo o betlém připravený v kostele), aby si tam dostatečně uvědomily, že tak, jak drží Panna Maria v náručí Ježíška, tak má svoji náruč otevřenou pro každého z nás.

Vánoční čas zakončilo každoroční tříkrálové koledování a my můžeme pomalu putovat obdobím mezidobí k času postnímu, ale mezitím jistě mnozí z nás stihnou nějaké ty plesy, karnevaly, lyžování, jarní prázdniny... Tak necht' jsou všechny vaše (naše) dny provázeny Boží přítomností.

Jarka Cýrusová

CO DĚLAT V POSTNÍ DOBĚ? RADĚJI MÁLO NEŽ NIC

Diecézní katechetické centrum Biskupství brněnského připravilo pro postní dobu 2012 *Malý průvodce postní dobou*. Sešitek o velikosti A6 (malý deníček) je určen lidem dnešní uspěchané doby, v níž se často komunikuje pomocí krátkých textových zpráv (SMS). Proto nenabízí dlouhá zamyšlení, ale pro každý den je připraven malý duchovní impuls v podobě krátkého biblického citátu a jedné věty k zamyšlení, které mohou člověka provázet po celý den. Pro neděle je kro-

mě krátkého zamyšlení připravena také modlitba.

Malý průvodce postní dobou je k dostání od 10. února 2012 na Diecézním katechetickém centru v Brně (Brno, Petrov 5, 3. patro), jeden kus stojí 5 Kč. Při zasílání poštou objednávejte minimálně 20 výtisků; od 50 kusů výše se neúčtuje poštovné. Objednávky přijímá DKC elektronicky na adrese kc.brno@biskupstvi.cz nebo telefonicky na tel. 533 033 127.

-bb-

INFORMACE Z HUSOVICKÉ FARNOSTI

Pastorační statistika z roku 2011

pokřtěno bylo	46 dětí a 1 dospělý
manželství uzavřelo	6 párů
Pánu jsme odevzdali	14 zemřelých
svátost pomazání přijalo	52 věřících
k 1. sv. přijímání přistoupilo	7 dětí a 1 dospělý
do výuky náboženství chodilo	37 dětí

Farní duchovní obnova

Každou první sobotu v měsíci probíhá na faře farní duchovní obnova. Začátek je po ranní mši sv. Duchovní obnovu vede bratr Ignác, OFM.

Biblické hodiny

Každé pondělí od 18.40 do 19.25 seznamuje bratr Bonaventura, OFM početnou skupinu posluchačů s biblickými dějinami, překladem biblického textu a se spoustou zajímavostí okolo Bible. Kurzy budou probíhat až do dubna.

Pobožnost křížové cesty v postní době

Pobožnosti křížové cesty v postní době se budeme moci zúčastnit v husovickém kostele každý pátek a neděli v 17.30.

HUSOVICKÝ ZVON

Clango (zním) bim bam, ding dong, tintinadlo...

Jsem váš zvon, zavěšený ve věži husovického kostela, slyšíte hlas mého kovového srdce, když bije pro Vás, slyšíte ho každý po svém, někdo bim bam, někdo ding, dong a třeba i jinak.

Jsem zavěšený ve věži a vypadám tak malý v té výšce, tak bezmocný, nesvobodný... Kdysi jsem si to také myslel. Závídel jsem ptákům, kteří létali blízko mě, stačilo jim máchnutí křídel a ve chvíli byli o kus dál, tak lehčí nesení vzduchem, svobodní... Každý rok jsem před velikonoce slyšel lidi mluvit o zvonech, odlétajících do Říma. Celé noci jsem pod hvězdným nebem dychtivě čekal, kdy mi konečně narostou křídla a já poletím. Sice ne s ptačí lehkostí, ale poletím. Nikdy se to nestalo. Nejraději bych v těch chvílích přestal zvonit nadobro. Asi to bylo na

mém hlasu znát, protože přišel nějaký člověk, poklepával na mě a ptal se: „Co je s tebou starý brachu? Kdopak nám bude teď zvonit k ranní modlitbě, kdo nás bude popohánět včas na mši, kdo nám oznámí nebezpečí ohně, vojska, kdo nás bude svolávat i doprovázet na všech našich cestách? Kdo bude tlouct jako hlas svědomí po těch, kdo jsou krutí a povzbuzovat ty, co ztrácí naději? Dej se rychle do pořádku, protože my tě potřebujeme!“

Pochopil jsem, že nemusím létat jako pták, nevadí, že jsem navždy zavěšený ve věži. Musím zvonit a svolávat lidi, těšit je a doprovázet, být hlasem modlitby za ty, co se zapomněli modlit, volat k Bohu za ně, zvonit a zvonit- bim bam, ding dong, tintinadlo....

(Povídka je inspirována skladbou zábrdovického skladatele Jacoba Handla Galluse- En ego campana.)

-jc-

SPLNĚNÉ PŘÁNÍ

Zase jdu do Husovic později, než jsem chtěla. Ale Ty víš, Pane, že jsem to asi rychleji stihnout nemohla. Prosím tě, je-li to možné, pošli mi autobus 57 jakmile přijdu na zastávku, tak aby mi neujel před nosem jako obvykle. Já vím, obracím se na tebe s tak nepodstatnou věcí, ale kdyby to šlo ...

A Bůh mě vyslyšel. Autobus 57 hned jel. Do Soběšic. Bůh má smysl pro humor....

-ara-

POHÁDKA

Holé stromy se kývaly ve svištivém větru, drobně mrholivý déšť a šedivé nebe opravdu nevyvolávaly úžas a nadšení nad nádherou světa. Malá černá veverka stulená ve svém pelíšku poslouchala písničku svého kručícího břicha, ale neměla nejmenší chuť vylézt do té sloty pro oříšek do spíže za třemi borovicemi. Přesvědčovala sama sebe, že ve skutečnosti vůbec nemá hlad, ale je strašlivě ospalá. Možná by se jí to i podařilo, kdyby v jisté chvíli nezaťukal někdo na dveře. Veverka překvapeně vykoukla. Za dveřmi byla sousedka sojka a měla v zobáku oříšek. Podávala ho veverce: „Na, ať nám tu svoji hladovou písničku nevyhráváš až do jara!“ zasmála se. „Díky, už aby bylo jaro. Jak se vylepší počasí, vrátím ti oříšek ze svých zásob.“ Poděkovala radostně veverka. „Nic nevracej, mám co potřebuji, dej ho zase někomu jinému, kdo bude potřebovat.“ Uklidnila ji sojka. „A nežehrej tak

na zimu, ukazuje nám, jak je jaro krásné, bez ní bychom si toho možná ani pořádně nevšimli!“ poučila sojka veverka a odletěla na svoji větev.

Veverka se chvíli ještě rozhlížela kolem sebe, aby si dobře promyslela sojčinu řeč. V duchu už viděla třešňový strom obsypaný květy, jasnou zeleň trávy tam, kde je teď bláto... pravda, těšení je asi nejlepší, pak je všechno mnohem krásnější, než kdyby to bylo rovnou a pořád.

Nějaký člověk v domě blízko veverčího příbytku si právě pouštěl nějakou písničku a veverka zaslechla: „... pro touhu po kráse děkuji za ošklivost ...“

Vlastně všechno k sobě patří a zima je svým způsobem krásná, učí nás zastavit a dívat se, děkovat...

A takovou zimou nemusí být jen zima v přírodě....

Jarka

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Lesná, Soběšice a Obřany

Vychází se souhlasem duchovních správců.

Kontaktní adresa: Římsko-katolická farnost Brno-Husovice, Vranovská 103, 614 00 Brno
nebo schránka Srdíčka v zadní části husovického kostela
nebo e-mail: Srdicko.Husovice@seznam.cz <http://www.volny.cz/dcbl/srdicko.htm>

Odpovědný redaktor: Daniel Kummer

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farností. Neprošlo jazykovou úpravou.
Uzávěrka tohoto čísla byla dne 11. 2. 2012, uzávěrka příštího čísla je 9. 3. 2012.